

[Jens Frandsen.]

noget med lovforslaget at gøre, synes jeg, det måtte være naturligt at nævne dem ved denne lejlighed.

Vedrørende det af fru Hanne Reintoft fremsatte forslag skal jeg ud over at henvise til økonomiministerens begrundelse for afvisningen kun føje til, at venstre er modstander af igen at indregne skatter og afgifter i pristallet, og at dette da slet ikke bliver bedre, når man samtidig foreslår, at tilskud ikke fradrages. Skatter og afgifter kan ikke anses for betaling for en bestemt ydelse, de tilfalder det offentlige og bruges til vidt forskellige formål og tilfalder borgerne i forskellig grad, også i adskillige tilfælde afhængigt af indkomstforhold, idet de bruges til overførsel i en indkomstudjævnende politik.

Venstre anså ændringen i 1963 for en forbedring, og jeg kan ikke anbefale det af fru Hanne Reintoft fremsatte lovforslag. Jeg skal derimod anbefale det af økonomiministeren fremsatte lovforslag til en vilvillig behandling.

Grethe Philip: Jeg betragter ministerens lovforslag om, at reguleringspristallets basisår skal ændres fra januar 1963 til januar 1971, som en hensigtsmæssig ændring af fortrinsvis rent teknisk karakter.

Med den stærke stigning, der er sket i priserne siden 1963, er hver pointstigning i pristallet udtryk for en stadig ringere procentvis stigning i forhold til det foregående pristal; og således som pristalsreguleringen er fastsat både i lønoverenskomster og i den sociale lovgivning, vil dyrtidsportionerne med den nuværende opbygning af reguleringspristallet blive udløst stadig hurtigere, således som det også allerede er sagt her fra talerstolen.

Jeg finder, at denne meget hurtige udløsning af dyrtidsportioner er uheldig og uhenigtsmæssig, og jeg kan derfor anbefale, at vi nu som foreslået af ministeren sætter 1971 som basisår.

Hvad angår det af fru Hanne Reintoft fremsatte forslag, kan også jeg henvise til økonomiministerens svar, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig.

Spørgsmålet om, hvorvidt skatterne skal indgå i det løn- og pensionsregulerende pristal, blev, som det er nævnt, i sin tid meget nøje drøftet med repræsentanter fra forskel-

lig side. Jeg mener ikke, at der siden den gang er sket noget, som kan ændre den konklusion, vi nåede frem til, nemlig at meget vigtige samfundsøkonomiske hensyn taler for, at skatterne ikke skal indgå i pristallet. Tværtimod mener jeg, at det nu mere end nogen sinde er vigtigt, at vi giver staten de bedst mulige vilkår for at drive en økonomisk politik via finanspolitikken. Når fru Hanne Reintoft i denne forbindelse taler om retfærdighed — hvad der nu skal forstås ved dette ord i denne forbindelse — så vil jeg gerne pege på, at der i det lange løb ikke kan siges noget om, hvorvidt pristallet vil stige hurtigere eller langsommere, alt efter om skatterne indgår i pristallet eller ej. Det afhænger ganske af, om stigningen i skatterne er større eller mindre end stigningen i priserne, således som det for øvrigt også fremgår af det talmateriale, fru Hanne Reintoft selv har fremlagt.

Ud fra disse betragtninger kan jeg anbefale at stemme imod det af fru Hanne Reintoft fremsatte lovforslag.

Poul Dam: Der er et statsretligt problem i det lovforslag, økonomiministeren har fremsat, idet det jo simpelt hen er en forudsætning for de overenskomster, der er truffet på det private arbejdsmarked og også mellem staten og tjenestemændene, at dette lovforslag bliver vedtaget. Folketinget er altså i og for sig i en tvangssituation. Vi kan vedtage dette forslag — og det gør vi jo nok — eller vi kan lade være at vedtage det, og så står man i en situation, hvor overenskomsterne på det private arbejdsmarked knap nok eksisterer, og hvor aftalen mellem staten og tjenestemændene heller ikke eksisterer. Folketingets opgave bliver i denne sag noget postkontoragtig, vi har vores gummistempe, og den højtærede formand vil skrive under på et vist tidspunkt, men i og for sig er denne sag jo afgjort for længst. Det må man så tage med, og det hænder jo da indimellem, at vi står i en lignende situation: at sagerne er afgjort, og at det, der foregår i denne tætfyldte sal, er en formalitet, som skal overstås. Ja vel. Så skal vi altså opføre de sædvanlige rituelle danse omkring sagen.

Hele denne ordning, hvorefter man nu ved at lave et nyt basistidspunkt kan indføre nogle større portioner, virker jo som en rent teknisk ændring, men det er klart, at